

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

ke sp. zn.: SZ 151558/2023/KUSK ÚSŘ/VJ
k č.j.: 001205/2024/KUSK

V Příbrami dne: 31.01.2024

Účastník řízení:

město Příbram

IČO: 00243132

se sídlem: Tyršova 108, 261 01 Příbram I

Odvolání účastníka řízení do rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 3.1.2024 č.j. 001205/2024/KUSK, sp. zn. SZ 151558/2023/KUSK ÚSŘ/VJ

datovou schránkou

I.

Dne 17.01.2024 bylo účastníkovi řízení do jeho datové schránky doručeno usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „správní orgán“) ze dne 04.01.2024 č.j. 001205/2024/KUSK, kterým správní orgán rozhodl o zahájení přezkumného řízení podle ust. § 95 odst. 1 správního řádu ve vztahu k pravomocnému rozhodnutí Městského úřadu Příbram, stavebního úřadu, ze dne 13.12.2022, č.j. MeUPB 119033/2022 sp. zn. SZ MeUPB/102460/2022/SÚÚP/Buch (dále jen „původní rozhodnutí“), kterým byla povolena změna stavby před jejím dokončením týkající se parkovacího domu na parcelách č. 2809/1, 2817/1, 2814/3 a 2821/2 v k.ú. Příbram, když účastník je stavebníkem uvedené stavby.

S ohledem na to, účastník podává do výše popsaného rozhodnutí správního orgánu následující **odvolání**.

II.

Účastník řízení má za to, že napadené rozhodnutí správního orgánu se opírá o chybné skutkové závěry správního orgánu, který dovozuje, že jsou zde důvody pro to, aby bylo možné dojít k závěru, že původní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Správní orgán napadené usnesení opírá o poměrně stručný výčet tam popsaných závěrů, které mají být důvodem zahájení přezkumného řízení dle ust. § 95 odst. 1 správního řádu, respektive důvodem pro to, domnívat se, že původní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Faktem ovšem je, že premisy, popsané v napadeném rozhodnutí jako zjištění, o která své závěry správní orgán opírá, neodpovídají skutečnosti.

Předně je nutno zdůraznit, že stávající stavba tak, jak byla původním rozhodnutím povolena, plně respektuje povolenou světlou výšku objektu dle územního rozhodnutí a původního stavebního povolení, totiž +10,650 na fasádě směrem do ulice (kde je nejvyšší výškový rozdíl). V projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí je na této kótě nejvyšší bod ocelového opláštění, v současném projektu pro provedení

stavby je na této úrovni koruna atiky i horní hrana opláštění. Je tedy zřejmé, že ke zvýšení objektu oproti územnímu rozhodnutí nedošlo.

Co se týče argumentace týkající se změny zastínění okolních objektů, je nutné zdůraznit, že změna stavby tak, jak byla povolena původním rozhodnutím, naopak poměry v lokalitě oproti územnímu rozhodnutí (a projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí) a vydanému stavebnímu povolení (které předcházelo původnímu rozhodnutí), zlepšuje. Severovýchodní fasáda (směrem do ulice) je na více než 20 % délky půdorysně v rozích ustoupena, tedy zastínění okolních objektů směrem do ulice je významně nižší než v původním řešení dle dokumentace pro územní rozhodnutí a dokumentace pro stavební povolení (původní DÚR + DSP). V jihozápadním rohu objektu došlo oproti původnímu řešení dle projektové dokumentace pro územní řízení a stavební povolení ke snížení stavby z důvodu zastínění. V původní projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí byla v daném místě výška stavby +13,500 m, změnou stavby byla výška snížena na úroveň +8,530 m, je tedy zřejmé, že dochází k významnému snížení zastínění okolních objektů.

Pokud pak správní orgán argumentuje jeho závěry o tom, že povolená změna materiálového řešení pororoštů neodpovídá požadavkům vyhlášky č. 398/2009 Sb., v platném znění, nelze než konstatovat, že jde o závěr chybný, neboť dle uvedené vyhlášky o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb je u pororoštu velikost mezery ve směru chůze povolena nejvýše v rozsahu 15 mm. V dílenské dokumentaci ocelové konstrukce schodiště (pororoštu) i dle měření na místě instalace je tento požadavek u dané stavby splněn.

Je tedy zřejmé, že zde nejsou žádné objektivní skutečnosti pro to, aby bylo možné mít důvodně za to, že původní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Naopak, správní orgán by měl rozlišovat mezi podáními, která mají zjevně šikanózní charakter a jejichž cílem není dosažení objektivně nechybného stavu, od podání, která mají za cíl odstraňování reálných a existujících problémů, kdy je zřejmé, že podatel mohl své připomínky i námitky, pokud by je považoval za skutečně relevantní, uplatnit již v původním řízení. Cílem podání původního účastníka řízení, který se měl a mohl k obsahu projektové dokumentace pro změnu stavby před dokončením vyjádřit již v původním řízení, je totiž zcela zjevně blokáce stavby jako takové a snaha o její maximální průtahy, kdy motivy takového jednání podle názoru účastníka nemusí být zcela racionální povahy.

Účastník se rovněž musí pozastavit nad tím, že správní orgán zároveň vyzval účastníky řízení k seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci přezkumného řízení, a to aniž by předtím dal možnost účastníkům řízení, aby se k podnětu na jeho zahájení vyjádřili a zejména, aniž by se jakkoliv zajímal o skutečný stav věci. Účastník řízení poukazuje na skutečnost, že správní orgán své závěry o důvodnosti přezkumného řízení opírá o zjevně chybné a nesprávné skutkové závěry a je na místě, aby byl spis doplněn o adekvátní listiny, kdy je zřejmé, že správní orgán buď nemá k dispozici nebo chybně interpretuje dokumentaci pro územní rozhodnutí, respektive dokumentaci pro změnu stavby pře dokončením (aktuální stavební dokumentaci projektu).

Za daných okolností proto účastník řízení žádá odvolací správní orgán, aby napadené rozhodnutí přezkoumal a následně je zrušil jako nedůvodné.

město Příbram,
Mgr. Jan Konvalinka, starosta

